

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **O. F.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Filípkem
sídlem Čsl. armády 2112/56, 434 01 Most

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024, č. j. MPSV-2024/162387-916,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024, č. j. MPSV-2024/162387-916, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Chomutov (dále jen „úřad práce“), ze dne 16. 1. 2024, č. j. 6356/2024/CHM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce snížil žalobci příspěvek na péči z 12 800 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2024. Současně požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť bylo vydáno na základě nesprávného posouzení jeho schopnosti uspokojit své základní životní potřeby. Dále uvedl, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami a ve svém rozhodnutí vůbec nezohlednil lékařskou zprávu MUDr. L. M. z oftalmologie ze dne 6. 2. 2024, kterou doložil v průběhu odvolacího řízení.
3. Podotkl, že žalovaný rovněž nijak nezohlednil, že s rostoucím věkem se jeho zdravotní stav zhoršuje. Žalovaný ani úřad práce relevantně nevysvětlili, jak se mohl jeho zdravotní stav zlepšit z III. stupně na I. stupně, když vzhledem k jeho rostoucímu věku lze očekávat, že stupeň jeho závislosti se bude zvyšovat, nikoli snižovat. Žalobce poznamenal, že posudková komise v této souvislosti toliko uvedla, že v minulosti byl jeho zdravotní stav významně nadhodnocený. Dle žalobce však posudková komise nevycházela z pravdivých skutečností, ale pouze z vlastních domněnek.
4. Žalobce namítal, že posudková komise nehodnotila jeho zdravotní stav komplexně, neboť neposoudila závažnost postižení zraku a levé dolní končeny a kumulativní dopad těchto postižení na jeho schopnost zvládat jednotlivé životní potřeby. Rovněž vyjádřil nesouhlas s postupem žalovaného, který nevyužil možnosti provést nové sociální šetření za účelem správného posouzení jeho schopností. Měl za to, že nově provedené sociální šetření kompetentní sociální pracovníci by rozporovalo současné závěry posudkové komise.
5. Sdělil, že veškerý servis kolem stolování, dodržování diety a pitného režimu mu zajišťuje pečující osoba. Není schopen si uvařit, vybrat si pokrm, udělat si nápoj, rozdělit si stravu a nerozpozná stav potravin. Z důvodu kombinace postižení zraku s nestabilní chůzí si jídlo nepřinese ke stolu. Kvůli vadě zraku nerozpozná hrany stolu, není schopen nalít si nápoj, zalít si čaj nebo instantní kávu. Nevidí, kde končí okraj nádoby a kolik je v ní tekutiny. Neodhadne výšku rohlíku, takže si jej nerozkrojí. Nemá pojem o množství a vzhledu pokrmu, nerozpozná ingredience a jídlo nezvládne dále upravit a ochutit. S ohledem na postižení zraku a špatnou chůzi je tak zcela závislý na pečující osobě, bez níž potřebu stravování neuspokojí.
6. Žalobce rovněž namítal, že posudková komise nesprávně posoudila zvládání základní potřeby komunikace. Konstatoval, že ji nezvládá v přijatelném standardu, neboť vzhledem k oslabení sluchu mu činí problém dorozumět se s jinými osobami. Nerozpozná ani všeobecně používané symboly (např. označení WC). Sám nezvládne písemnou komunikaci, není schopen sepsat jakékoliv písemné podání. Podotkl, že posudková komise nezvládání této potřeby neuznala s poukazem na skutečnost, že žalobce písemnou komunikaci nepotřebuje.
7. Ve vztahu k základní životní potřebě oblékání a obouvání uvedl, že mu není zřejmé, na základě čeho dospěla posudková komise k přesvědčení, že tuto životní potřebu zvládá dostačujícím způsobem. Nijak nevysvětlila, jak je s ohledem na závažnou vadu zraku způsobilý vybrat si vhodné oblečení a obuv.
8. K tělesné hygieně uvedl, že ji nezvládne bez pomoci nejrůznějších pomůcek, na které však nevidí. Při provádění tělesné hygieny je tak odkázán na pomoc pečující osoby, jejíž přítomnost není jen preventivní.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Na základě shora uvedeného byl žalobce přesvědčen, že žalovaný jeho zdravotní stav nesprávně posoudil a zlehčoval. Navrhl, aby soud nechal přezkoumat jeho zdravotní stav soudním znalcem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení a navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný dodal, že ve správním řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy. Podotkl, že posudková komise zasedala v odborném složení za přítomnosti lékaře z oboru neurologie. Žalovaný považoval posudek za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Poznamenal, že posudková komise měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře včetně odborných lékařských zpráv, což vedlo k objektivizaci zdravotního stavu žalobce. Uvedl, že hodnocení zdravotního stavu je plně v kompetenci příslušné posudkové komise, o jejíž odbornosti nemá důvodné pochybnosti. Žalovaný připomněl, že posouzení zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na příspěvek na péči je věcí čistě medicínskou, k níž nemá správní orgán potřebné odborné znalosti.
11. Žalovaný poukázal na to, že posudková komise konstatovala, že žalobce nezvládá základní životní potřeby orientace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Tedy se zcela shodla v hodnocení základních životních potřeb s posudkovým lékařem prvoinstančního orgánu sociálního zabezpečení. Dodal, že posudková komise se k jednotlivým základním životním potřebám v posudku vyjádřila.
12. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že v rámci posuzování zdravotního stavu byla zohledněna i lékařská zpráva MUDr. L. M. z oftalmologie ze dne 6. 2. 2024. Poznamenal, že věk posuzovaného není posudkovým kritériem. Z posudkového zhodnocení je zřejmé, že III. stupeň závislosti byl v minulosti nadhodnocený, a tedy nelze říci, že by se zdravotní stav žalobce zlepšil z III. na I. stupeň závislosti. Sociální šetření bylo provedeno erudovaným sociálním pracovníkem úřadu práce dne 16. 10. 2023, bylo rozsáhlé a vypovídající. Žalovaný proto neviděl důvod k provedení nového sociálního šetření. Dodal, že v odvolání nebyl namítán zhoršený zdravotní stav, ani nebylo sociální šetření rozporováno. Bylo pouze navrženo jako důkaz, avšak podle § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), není správní orgán návrhy vázán.
13. Žalovaný dále poukázal na Instrukci Ministerstva práce a sociálních věcí č. 15/2016, kterou lze považovat za metodický pokyn. Podotkl, že při zvládání základních životních potřeb se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči. Konstatoval, že posudková komise se vyrovnala s předloženou podkladovou dokumentací a vyhodnotila ji ve vztahu k posudkovým kritériím i k odvolacím námitkám. Napadené rozhodnutí považoval za souladné s hmotným i procesním právem.

Další podání žalobce

14. Podáním ze dne 25. 9. 2024 žalobce nově navrhl provedení důkazu posudkem o zdravotní stavu ze dne 14. 4. 2015 ve věci průkazu OZP, posudkem o zdravotním stavu ze dne 14. 4. 2015 ve věci posouzení zavislosti osoby a rozhodnutím Úřadu práce ze dne 25. 5. 2015, č. j. 196038/15/CV, kterým byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP/P.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

15. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se k tomuto postupu nevyjádřil, ačkoli byl poučen, že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas s tímto postupem.
16. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
17. Smyslem zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o sociálních službách“), je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), a která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti

v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

18. V § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška“), je uvedeno, že za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
19. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška. Dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
20. V příloze č. 1 vyhlášky jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.
21. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**mobilita**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, otevírat a zavírat dveře, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
22. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**orientace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem, orientovat se v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
23. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**komunikace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

24. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**stravování**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, stravu rozdělit na menší kousky a naservírovat ji, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
25. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**oblékání a obouvání**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
26. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**tělesná hygiena**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
27. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**výkon fyziologické potřeby**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
28. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o zdraví**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
29. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**osobní aktivity**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
30. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o domácnost**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí, obsluhovat topení a udržovat pořádek.
31. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci byl rozhodnutím ze dne 26. 5. 2015, přiznán příspěvek na péči, neboť byl závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost. Dne 15. 8. 2023 byla provedena kontrola využívání příspěvku na péči, kdy žalobce nebyl zastižena. Následně dne 2. 10. 2023 byla znovu provedena kontrola využívání příspěvku na péči. Při kontrolním zjištění byl žalobce zastižena při příchodu do domu. Bylo zjištěno, že poskytovatel pomoci M. R. o žalobce již asi 5 let nepečuje a v současné době poskytovatele pomoci nemá. Nahodile mu vypomáhá sousedka a syn. V rámci kontrolního šetření bylo dále k žalobcem zpochybněným základním životním potřebám zjištěno následující. Ke komunikaci bylo zjištěno, že žalobce během sociálního šetření komunikoval, měl srozumitelné vyjadřování, odpovídající rozsah slovní zásoby, na kladené otázky odpovídal adekvátně. Je schopen číst pomocí digitální a kamerové lupy, čtenému textu porozumí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Písemný projev v rozsahu krátkých poznámek zvládá, s dopomocí je schopen podpisu, má vypsané léky a kontroly u lékaře. Ke stravování bylo zjištěno, že žalobce je schopen připravit si jednoduchý studený pokrm, namaže si chleba. Pro obědy dochází pěšky do nedalekého gymnázia, pokrm si přenesení v jídlonosiči a je schopen si ho ohřát. Hotový pokrm konzumuje lžící, pije z hrnku, nápoj si nalije. Dietní omezení při stravování nedodržuje. Zvládá dodržovat denní režim konzumace stravy. K oblékání a obouvání bylo zjištěno, že žalobce je schopen vyhodnotit výběr oblečení, oblékne a svlékne se zcela sám. Hmatem rozliší jednotlivé kusy oděvů, někdy nedokáže rozlišit rub a líc, obtížně rozlišuje barvy. Během sociálního šetření působil upraveným dojmem. Je schopen si obout a zout obuv. Zvládá manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. K tělesné hygieně bylo zjištěno, že ranní i celkovou hygienu provádí žalobce zcela samostatně. V domácnosti se nachází vana, žalobce se do ní samostatně přesune, umyje se, použije hygienické potřeby a osuší se. Holení zvládá elektrickým strojkem.

32. Dne 9. 10. 2023 žalobce doložil oznámení o poskytovateli pomoci, dle kterého je jeho poskytovatelem pomoci M. P. Společně s oznámením doložil i Smlouvu o poskytnutí pomoci ze dne 9. 10. 2023, uzavřenou mezi žalobcem a M. P., jako asistentkou sociální péče. Dle smlouvy bude asistentka žalobci poskytovat žalobci pomoc v rozsahu doprovodu mimo domov, k lékaři a v úklidu.
33. Následně dne 16. 10. 2023 proběhlo sociální šetření v místě bydliště žalobce, v rámci kterého bylo k žalobcem zpochybněným základním životním potřebám zjištěno následující. Ke komunikaci bylo zjištěno, že žalobce během sociálního šetření komunikoval, měl srozumitelné vyjadřování, odpovídající rozsah slovní zásoby, na kladené otázky odpovídal adekvátně. Komunikace byla ztížena pro zhoršený sluch žalobce. Bylo potřeba hovořit více nahlas, v jednoduchém podání. Žalobce je schopen číst pomocí digitální a kamerové lupy, využívá světelnou kapesní lupu, čtenému textu porozumí. Písemný projev v rozsahu krátkých poznámek zvládá, s dopomocí je schopen podpisu, má vypsané léky a kontroly u lékaře. Ovládá mobilní telefon, je schopen zavolat, přijme příchozí hovor. Ke stravování bylo zjištěno, že žalobce je schopen připravit si jednoduchý studený pokrm, namaže si chleba. Pro obědy dochází pěšky do nedalekého gymnázia, pokrm si přenesení v jídlonosiči a je schopen si ho ohřát. Hotový pokrm konzumuje lžící, pije z hrnku, nápoj si nalije. Je schopen připravit si teplý nápoj. Jednotlivé druhy pokrmů rozlišuje. Dietní omezení při stravování nedodržuje. Zvládá dodržovat denní režim konzumace stravy. K oblékání a obouvání bylo zjištěno, že žalobce je schopen vyhodnotit výběr oblečení, oblékne a svlékne se zcela sám. Hmatem rozliší jednotlivé kusy oděvů, někdy nedokáže rozlišit rub a líc, obtížně rozlišuje barvy. Má potíže zapnout knoflíky a zip. Během sociálního šetření působil upraveným dojmem. Je schopen si obout a zout obuv, preferuje nazouvací obuv. Zvládá manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. K tělesné hygieně bylo zjištěno, že ranní i celkovou hygienu provádí žalobce zcela samostatně. V domácnosti se nachází vana, žalobce se do ní samostatně přesune, umyje se, použije hygienické potřeby a osuší se. Holení zvládá elektrickým strojkem. Má obtíže při čištění zubů, kdy někdy nandá pastu vzhůru nohama. Péči o nehty zajišťuje pečující osoba.
34. Dne 11. 12. 2023 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce posudkovým lékařem MUDr. M. T. Posudkový lékař konstatoval, že žalobce nezvládá základní životní potřeby orientace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Dle posudkového lékaře tedy žalobce nezvládal čtyři základní životní potřeby. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ze dne 16. 1. 2024, kterým byl žalobci snížen příspěvek na péči

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z částky 12 800 Kč na částku 880 Kč měsíčně od února 2024. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání.

35. Žalovaný následně v odvolacím řízení nechal posudkovou komisi zpracovat posudek o stupni závislosti žalobce ze dne 20. 6. 2024. Z posudku ze dne 20. 6. 2024 vyplynulo, že žalobce nezvládá čtyři základní životní potřeby – orientace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě posudku ze dne 20. 6. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
36. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami.
37. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
38. Soud vychází z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, podle níž platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní věci“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, však zároveň nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil. Upozornit lze též na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, podle kterého „[ú]čelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy.“ Podle zdejšího názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala.
39. Soud prostudoval napadené rozhodnutí a shledal, že z napadeného rozhodnutí je naprosto zřejmé, z jakých skutkových zjištění žalovaný vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům obsaženým ve výroku rozhodnutí dospěl. Žalobce v odvolání uvedl, že jeho zdravotní stav byl nesprávně posouzen, zejména ve vztahu k základním životním potřebám orientace, mobility, stravování a oblékání a obouvání. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací námitky směřovaly do posouzení zdravotního stavu žalobce, nebylo podle názoru soudu pochybením žalovaného, že převážně vycházel z posudku posudkové komise ze dne 20. 6. 2024, který si nechal v rámci odvolacího řízení vypracovat a tento posudek v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně citoval. Žalovaný označil posudek posudkové komise za úplný, objektivní a přesvědčivý důkazní prostředek, který vycházel ze zdravotní dokumentace, odborných lékařských zpráv, výsledků sociálního šetření i z

funkčních důsledků zdravotního postižení. Žalovaný uvedl, že posudková komise se z medicínského hlediska zabývala i námitkami uvedenými v odvolání, kdy konstatovala, že v odvolání namítané skutečnosti týkající se orientace, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost, byly při posuzování zdravotního stavu a stupně zavllosti zohledněny. Ostatní namítané skutečnosti nemají dle posudkové komise oporu v objektivně deklarovaném zdravotním stavu. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Výhrady žalobce podle názoru soudu představují nesouhlas s věcnými závěry žalovaného, jimiž se soud bude zabývat níže.

40. Zdejší soud připomíná, že k otázce posuzování nároků na příspěvek na péči se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, jenž např. v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, vyslovil, že posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v prvním stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Zdůraznil, že „[n]a výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“
41. Žalobce v žalobě namítal, že s ohledem na své zdravotní postižení nezvládá kromě uznaných i základní životní potřeby komunikace, stravování, oblékání a obouvání a tělesná hygiena.
42. K základní životní potřebě komunikace žalobce namítal, že ji nezvládá v přijatelném standardu, neboť vzhledem k oslabení sluchu mu činí problém dorozumět se s jinými osobami. Nerozpozná ani všeobecně používané symboly (např. označení WC). Sám nezvládne písemnou komunikaci, není schopen sepsat jakékoliv písemné podání. Podotkl, že posudková komise nezvládání této potřeby neuznala s poukazem na skutečnost, že žalobce písemnou komunikaci nepotřebuje. Posudková komise k této životní potřebě uvedla, že z doložené dokumentace vyplývá, že žalobce je schopen dorozumět se mluvenou srozumitelnou řečí a porozumět jí, rovněž neztratil schopnost psát. Nemá potřebu písemné komunikace, podpis zvládne. Ke komunikaci využívá mobilní telefon. Ve vztahu k této životní potřebě se vyjádřil i posudkový lékař v posudku ze dne 12. 11. 2023, ve kterém uvedl, že komunikace je přiměřená věku, za použití kompenzačních pomůcek – čtecí lupy. Dle sociálního šetření žalobce během sociálního šetření komunikoval, měl srozumitelné vyjadřování, odpovídající rozsah slovní zásoby, na kladené otázky odpovídal adekvátně. Komunikace byla ztížena pro zhoršený sluch žalobce. Bylo potřeba hovořit více nahlas, v jednoduchém podání. Žalobce je schopen číst pomocí digitální a kamerové lupy, využívá světelnou kapesní lupu, čtenému textu porozumí. Písemný projev v rozsahu krátkých poznámek zvládá, s dopomocí je schopen podpisu, má vypsání léky a kontroly u lékaře. Ovládá mobilní telefon, je schopen zavolat, přijme příchozí hovor. Ke shora uvedenému soud konstatuje, že ačkoliv posudková komise uvedla, že žalobce nemá potřebu písemné komunikace, tak rovněž konstatovala, že žalobce schopnost psát neztratil a zvládne podpis. Toto konstatování odpovídá i sociálnímu šetření dle kterého žalobce zvládá písemný projev v rozsahu krátkých poznámek a s dopomocí je schopen podpisu. Soud proto tuto námitku neshledal důvodnou.
43. V souvislosti se základní životní potřebou stravování žalobce namítal, že veškerý servis kolem stolování, dodržování diety, pitného režimu mu zajišťuje pečující osoba. Není schopen si uvařit, vybrat si pokrm, udělat si nápoj, rozdělit si stravu a nerozpozná stav potravin. Z důvodu kombinace postižení zraku s nestabilní chůzí si jídlo nepřinese ke stolu. Kvůli vadě zraku nerozpozná hrany stolu, není schopen nalít si nápoj, zalít si čaj nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

instantní kávu. Neodhadne výšku rohlíku, takže si jej nerozkrojí. Nemá pojem o množství a vzhledu pokrmu, nerozená ingredience a jídlo nezvládne dále upravit a ochutit. Tato tvrzení žalobce uvedená v žalobě jsou však v rozporu s informacemi vyplývajícími ze sociálního šetření, dle kterého si je žalobce schopen připravit jednoduchý studený pokrm, namaže si chleba. Pro obědy dochází pěšky do nedalekého gymnázia, pokrm si přenese v jídlonosiči a je schopen si ho ohřát. Hotový pokrm konzumuje lžící, pije z hrnku, nápoj si nalije. Je schopen připravit si teplý nápoj. Jednotlivé druhy pokrmů rozlišuje. Dietní omezení při stravování nedodržuje. Zvládá dodržovat denní režim konzumace stravy. K této životní potřebě posudková komise uvedla, že žalobce je schopen vybrat si hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít nápoj, posunout na místo konzumace, najíst se příborem a napít se. Je schopen rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji. Tuto námitku soud taktéž neshledal důvodnou.

44. Ve vztahu k základní životní potřebě oblékání a obouvání žalobce namítal, že mu není zřejmé, na základě čeho dospěla posudková komise k přesvědčení, že tuto životní potřebu zvládá dostačujícím způsobem. Nijak nevysvětlila, jak je s ohledem na závažnou vadu zraku způsobilý vybrat si vhodné oblečení a obuv. Ve vztahu k této námitce posudková komise uvedla, že rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností je dostatečný k pravidelnému zvládání této životní potřeby. K oblékání a obouvání se rovněž vyjádřil posudkový lékař v posudku ze dne 11. 12. 2023, ve kterém uvedl, že žalobce úkony oblékání a obouvání zvládá samostatně včetně výběru a vrstvení. Při hodnocení zvládání této základní životní potřeby posudková komise rovněž vycházela ze sociálního šetření, které soud považuje za podstatné. Dle něj je žalobce schopen vyhodnotit výběr oblečení, oblékne a svlékne se zcela sám. Hmatem rozliší jednotlivé kusy oděvů. Během sociálního šetření působil upraveným dojmem. Je schopen si obout a zout obuv, preferuje nazouvací obuv. Rovněž zvládá manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Skutečnost, že žalobce má někdy potíže s rozlišením rubu a líce oblečení, že obtížně rozlišuje barvy, a že má potíže zapnout knoflíky a zip, není důvodem pro závěr, že žalobce nezvládá životní potřebu oblékání. Žalobce netvrdí, že by nebyl schopen rozeznat správnou stranu oblečení, či že by nerozeznal barvy a nebyl schopen zapnout knoflíky a zip. Pokud je žalobce schopen i tyto úkony být s vynaložením určitého úsilí vykonat, pak je třeba konstatovat, že základní životní potřeba oblékání a obouvání byla dostatečně odůvodněna.
45. K základní životní potřebě tělesné hygieny žalobce namítal, že tuto základní potřebu nezvládne bez pomoci nejrůznějších pomůcek, na které však nevidí. Při provádění tělesné hygieny je tak odkázán na pomoc pečující osoby, jejíž přítomnost není jen preventivní. Ani toto tvrzení žalobce nekoresponduje se záznamem ze sociálního šetření ze dne 16. 10. 2023, dle kterého ranní i celkovou hygienu provádí žalobce zcela samostatně. V domácnosti se nachází vana, žalobce se do ní samostatně přesune, umyje se, použije hygienické potřeby a osuší se. Holení zvládá elektrickým strojkem. Má obtíže pouze při čištění zubů, kdy si někdy nandá pastu vzhůru nohama. Péči o nehty mu zajišťuje pečující osoba. Posudková komise v této souvislosti uvedla, že u žalobce se nejedná o těžkou poruchu funkce obou horních nebo dolních končetin, ztrátu zraku ani duševních kompetencí bránících provedení celkové hygieny. Žalobce je schopen umýt se u umyvadla a manipulovat s baterií. Je schopen učesat se nebo pečovat o ústní hygienu za pomoci různých pomůcek např. přidržovacích madel v koupelně, sedáku u umyvadla nebo ve sprše. V této souvislosti soud poznamenává, že ve vztahu k této životní potřebě žalobce v odvolacím řízení nenamítal, že by ji nezvládal. Tuto námitku soud taktéž neshledal důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

46. Při hodnocení námitek žalobce, dle kterých je žalobce při zvládání základních životních potřeb stravování a tělesné hygieny zcela závislý na pečující osobě, soud rovněž nepřehlédl, že v rámci neohlášené kontroly dne 2. 10. 2023 žalobce uvedl, že tehdejší poskytovatel pomoci o něj již asi 5 let nepečuje a v současné době poskytovatele pomoci nemá. Nahodile mu vypomáhá sousedka a syn. Z uvedeného vyplývá, že žalobce byl minimálně po dobu posledních pěti let schopen samostatně zvládat základní životní potřeby stravování a tělesné hygieny. V rámci posuzování schopnosti žalobce zvládat jednotlivé životní potřeby považuje soud za podstatnou též skutečnost, že dle žalobcem nově doložené Smlouvy o poskytnutí pomoci ze dne 9. 10. 2023, je žalobci poskytována pomoc pouze v podobě doprovodu mimo domov, k lékaři a při úklidu domácnosti. Pokud by žalobce nebyl schopen zvládat jím namítané základní životní potřeby, tak by si zcela jistě ve smlouvě sjednal i pomoc v oblasti těchto základních životních potřeb, obdobně jak tomu bylo ve smlouvě ze dne 11. 3. 2015.
47. Soud shrnuje, že posudek posudkové komise ze dne 20. 6. 2024 se opíral o dostatečné podklady, o výsledky sociálního šetření ze dne 16. 10. 2023, spisovou dokumentaci a lékařské zprávy zaslané žalobcem. Posudek se vyjadřuje ke všem základním životním potřebám, závěrům ze sociálního šetření a posudková komise své závěry dostatečným způsobem odůvodnila. Soud tedy shledal posudek posudkové komise ze dne 20. 6. 2024 přesvědčivým, úplným a objektivním. Posudkem posudkové komise došlo dle soudu k dostatečné objektivizaci zdravotního stavu žalobce a jeho schopností zvládat základní životní potřeby.
48. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, dle které žalovaný nezohlednil lékařskou zprávu MUDr. M. z oftalmologie ze dne 6. 2. 2024. K tomuto soud uvádí, že předmětná lékařská zpráva byla jedním z podkladů posudkové komise, která z ní ve svém posudku ze dne 20. 6. 2024 výslovně citovala. Posudková komise rovněž zdravotní stav žalobce dne 11. 6. 2024 konzultovala s odbornou lékařkou z oboru oftalmologie MUDr. P., Ph.D., která uvedla, že z očního hlediska zdravotní stav žalobce odpovídá hraničně I. stupni příspěvku na péči, a to s ohledem na ostatní komorbidity. Tato námitka tedy není důvodná.
49. K námitce neprovedení nového sociálního šetření žalovaným soud uvádí, že žalobce v odvolání proti sociálnímu šetření nevznnesl žádné námitky. Rovněž nic nenamítal ani proti záznamu ze sociálního šetření. Návrhem žalobce na provedení nového sociálního šetření se zabýval žalovaný na str. 12 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že jeho provedení nebylo důvodné, neboť ve zdravotnické dokumentaci ani ve výsledcích sociálního šetření nebyly shledány posudkovou komisí rozpory. Soud připomíná, že v případě žalobce proběhlo dne 2. 10. 2023 kontrolní šetření, kterého se účastnil žalobce. Následně dne 16. 10. 2023 proběhlo sociální šetření za účasti žalobce a pečující osoby. Soud neshledal, že by mezi těmito šetřeními byly nějaké rozpory v popisu schopností žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Současně obě šetření byla provedena sociální pracovníci úřadu práce. Za situace, když z kontrolního šetření i ze sociálního šetření vyplývají obdobné informace o schopnostech žalobce zvládat základní životní potřeby a žalobce proti žádnému z nich nevznnesl konkrétní námitky, dospěl soud k závěru, že žalovaný nebyl povinen provést nové sociální šetření. Soud proto předmětnou námitku neshledal důvodnou.
50. Jako nedůvodnou soud rovněž vyhodnotil námitku žalobce, dle které žalovaný nezohlednil jeho věk. Soud konstatuje, že zákon o sociálních službách toliko rozlišuje osoby mladší a starší 18 let věku. Nijak však nestanoví povinnost zohlednit rostoucí věk u osob starších 18 let. Skutečnost, že posuzovaná osoba je vyššího věku, není sama o sobě rozhodná pro její schopnost zvládat základní životní potřeby. Rozhodující je vždy její zdravotní stav, neboť na základě jeho vlivu mohou osoby stejného věku rozdílně zvládat či nezvládat jednotlivé

základní životní potřeby. V té souvislosti soud rovněž poznamenává, že dle posudku posudkové komise ze dne 20. 6. 2024 nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobce, ale v řízení, kterým byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve III. stupni závislosti, došlo dle posudkové komise k významnému nadhodnocení jeho zdravotního stavu. Závěr posudkové komise o schopnosti žalobce zvládat jím namítané základní životní potřeby odpovídá i výsledkům sociálního i kontrolního šetření.

51. Soud zdůrazňuje, že pokud došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobce, pak může žalobce požádat o změnu výše přiznaného příspěvku na péči. V rámci tohoto řízení by pak bylo znovu hodnoceno, zda je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností žalobce dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb a zda je schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základních životních potřeb.
52. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz vypracováním znaleckého posudku, a to pro nadbytečnost, neboť žalobce nijak relevantně nezpochybnil závěry posudku posudkové komise ze dne 20. 6. 2024, ze kterého vycházel při svém rozhodování žalovaný a který soud shledal úplným, objektivním a přesvědčivým. Rovněž pro nadbytečnost soud neprovedl důkaz prvostupňovým rozhodnutím, posudkem o zdravotním stavu žalobce ze dne 14. 4. 2015 ve věci posouzení zavinlosti osoby, odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí a napadeným rozhodnutím, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování v soudním řízení správním neprovádí.
53. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. rovněž neprovedl žalobcem navržené dokazování posudkem o zdravotní stavu ze dne 14. 4. 2015 ve věci průkazu OZP, a rozhodnutím Úřadu práce ze dne 25. 5. 2015, č. j. 196038/15/CV, kterým byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP/P, a to pro nadbytečnost. Tyto listiny nemají žádný význam pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť posouzení zdravotního stavu ve věci přiznání příspěvku na péči a přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením jsou založena na zcela jiných kritériích, která jsou hodnocena. Z tohoto důvodu je vždy v rámci každého řízení prováděn nový posudek, při kterém posudkový lékař hodnotí zdravotní stav posuzované osoby ve vztahu k zákonným požadavkům na přiznání konkrétní dávky.
54. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
55. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 7. května 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.